

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/257/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7615213299
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7615213299.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a sudcov JUDr. Andreja Šalatu a JUDr. Jána Slobodníka, vo veci žalobkyne H. Š., P. XX.X.XXXX, U., Z. XX, zast. JUDr. Mariánom Rušinom PhD. - advokátom, Košice, Letná 47, pracovisko Krompachy, Maurerova 51, proti žalovanému INVEST-KAPITAL a.s., Bratislava, Záhradnícka 51, IČO: 35 871 334, o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, o odvolaní žalovaného proti rozsudku 8C/334/2015-102 z 29.2.2016 Okresného súdu Spišská Nová Ves

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobkyni priznáva náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej len súd) rozsudkom určil, že dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorá je súčasťou zmluvy o úvere uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným 19.7.2011 je neplatná, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni trovy konania na účet právneho zástupcu žalobkyne vo výške 335,58 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku a že žalovaný je povinný zaplatiť štátu na účet tunajšieho súdu súdny poplatok v sume 99,50 eur do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. V odôvodnení rozsudku o.i. uviedol, čoho sa žalobkyňa žalobou, podanou uňho 22.7.2015 domáhala a ako ju skutkovo a právne odôvodnila. Konštatoval, že uznesením č. k. 8C/334/2015 - 24 nariadil predbežné opatrenie, ktorým žalovanému uložil povinnosť zdržať sa práva výkonu zrážok zo mzdy, a to v zmysle Dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá je súčasťou zmluvy o úvere uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným 19.7.2011 a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, že uznesením z 20.11.2015 pripustil zmenu na strane žalovaného tak, že žalovaným sa stala spoločnosť INVEST KAPITAL, a.s. Záhradnícka 51, Bratislava IČO: 35 871 334 a že uznesením bol zamietnutý návrh žalovaného na spojenie veci sp. zn. 8C/ 334/2015 s konaním vedeným na tunajšom súde pod sp. zn. 4C/543/2015, ako aj návrh žalobcu na prerušenie konania sp. zn. 8C/ 334/2015 do rozhodnutia vo veci sp. zn. 4C/543/2015. Poukázal na to, čo žalovaný uviedol v písomnom stanovisku k žalobe. Uviedol, že vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov a zistil skutkový stav, že žalovaná a právny predchodca žalovaného uzavreli 19.7.2011 písomnú zmluvu o úvere č. 5778582511, na základe ktorej právny predchodca žalovaného poskytol žalobkyni úver vo výške 2.000 eur, ktorý sa zaviazala žalobkyňa uhrádzať v 30 - tich mesačných splátkach po 93,29 eur vždy ku 19.dňu v mesiaci, že úroková sadzba bola dohodnutá 24,5 %, výška RPMN banky činila 27,45% a výška RPMN na trhu činila 20,56%, celková výška nákladov úveru činila 695,92 eur. Dátum prvej platby bol dohodnutý do 19.8.2011 a dátum konečnej splatnosti k 19.1.2014, že súčasťou Zmluvy o úvere č. 5778582511 (článok 4 bod 2) okrem iného bola dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená podľa § 551 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len OZ) a v súlade s článkom č. 5 bodu 5.8 Obchodných

podmienok pre úver, že žalobkyňa o.i. uviedla, že uzatvárala zmluvu o úvere v čase, kedy mala príjem z pracovného pomeru, že nespomínala si, že by rozprávali o vykonávaní zrážok z jej platu, ale bavili sa o tom, že jej budú sťahovať splátky z účtu, na ktorý jej zamestnávateľ zasiela mzdu, že zmluvu o úvere nečítala, pretože nebol čas aj preto, lebo bola napísaná drobným písmom, neoboznámila sa s jej obsahom napriek tomu, že obdržala jeden exemplár, prečítala si len prednú stranu kde bola uvedená výška úveru a splátky, nemohla ovplyvniť obsah zmluvy ani sa vyjadriť k jednotlivým článkom zmluvy, keby mala výhrady, tak by úver nedostala, že pod zmluvou boli ešte 3 listiny, ktoré boli zospinkované k zmluve, ktoré neprečítala, ale podpísala, poprela, že by podpísala žiadosť o úver, nevedela čo je to formulár o základných ustanoveniach o spotrebiteľskom úvere a trvala na tom, že pracovníčka banky jej pred uzavretím úveru ukázala len na tabuľke údaje ohľadom výšky úveru a počte splátok a tá zopakovala svoje vyjadrenie, že jej bolo povedané, že jej budú vykonávané zrážky z účtu, na ktorý jej chodí mzda. Peniaze potrebovala, takže zmluvu podpísala a súhlasila so splátkami. Je si vedomá dlhu, ktorý má, avšak prišla o prácu a spolu s dieťaťom poberá len 120 eur mesačne. Na jej žiadosť o splátky nedostala doposiaľ žiadnu odpoveď. Súd ďalej uviedol, že zamietol návrh žalovaného na vykonanie dokazovania oboznámením sa s obsahom základných informácií o poskytnutí úveru od právneho predchodcu žalovaného, pretože pre posúdenie veci, vzhľadom na vyjadrenie žalobkyne, že s touto písomnosťou oboznámená nebola, za nepodstatný. Citujúc znenie § 551 ods.1,2, § 52 ods.1,2, § 53 ods.1, § 54 ods.1 O. z. uviedol, že Smernica Rady 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách ukladá členským štátom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol viazaný nekalými podmienkami a zväziť, či spotrebiteľská zmluva obsahujúca nekalé podmienky obstojí ako celok (čl. 6). Cieľ je garantovať vyššiu kvalitu života bežných ľudí. (pozri napr. rozsudok Mostaza Claro bod 37, Asturcom bod 51). Zákon č. 150/2004 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov, zakotvil s účinnosťou od 1.4.2004 t.j. pred uzatvorením spornej zmluvy 19.7.2011 do nášho právneho poriadku inštitút spotrebiteľských zmlúv. Zmyslom ochrany spotrebiteľa je ochrana osôb, ktoré sa zúčastňujú na právnych vzťahoch trhového hospodárstva, avšak nie kvôli dosiahnutiu zisku. Charakteristickou črtou európskeho spotrebiteľského práva je ochrana slabšej zmluvnej strany a stieranie hranice medzi právom súkromným a verejným. Návrh zmluvy býva často pripravený na predtlačení tlačivách a spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom zmeniť ich obsah, nemôže vyjednávať a jedinou jeho alternatívou je prijatie respektíve odmietnutie návrhu. Význam spotrebiteľských zmlúv možno vidieť v rovine zvýšenej ochrany slabšieho prvku záväzkového vzťahu - spotrebiteľa a jeho práva. Ďalej citoval čl. 3 ods.2,3, čl. 5, čl. 6 ods.1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993, § 497 Obchodného zákonníka, § 37 ods.1 O. z., § 80 O.s.p. a konštatoval, že naliehavý právny záujem žalobkyne mal preukázaný tým, že žalovaný reálne vykonával realizáciu zabezpečovacieho prostriedku, čím dochádza bez právneho dôvodu k zásahu do jej majetkovej sféry, pričom zamestnávateľ žalobkyne bude musieť rešpektujúc uzatvorenú dohodu vykonávať zrážky zo mzdy žalobkyne a žalovaný sa môže na úkor žalobkyne bezdôvodne obohacovať. Len deklaroványm vyslovením neplatnosti dohody sa môže odstrániť stav neistoty žalobkyne, v ktorom sa nachádza a zamedziť tak svojmu zamestnávateľovi aby naďalej prevádzal zrážky zo mzdy a postihoval jej majetok. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy nie je totiž založený na objektívnom vyhodnotení výšky dlhu, ale na subjektívnej predstave veriteľa o výške pohľadávky a jej príslušenstva. Výška pohľadávky síce môže mať oporu v zmluve, ale pri zmluve so zmluvnými podmienkami ktoré neboli predmetom posúdenia súdu alebo inej objektívnej inštitúcie je relevantné ex offio súdne preskúmanie práve z dôvodu nebezpečenstva, že spotrebiteľ zmluvné podmienky nedokáže vyhodnotiť. Konštatoval, že predmetom konania je určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy ako prostriedku na zabezpečenie peňažnej pohľadávky uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom, ktorý má postavenie spotrebiteľa. Pre dohodu platia takisto všeobecné ustanovenia o právnych úkonoch (§ 34 a nasl.). Obsahom dohody je súhlas dlžníka - spotrebiteľa s tým, aby sa mu zo mzdy vykonávali zrážky a súčasne poukazovali veriteľovi a aby bola platná musí obsahovať okrem označenia veriteľa, dlžníka, platiteľa mzdy aj označenie pohľadávky o uspokojenie ktorej ide, a výšku dohodnutých zrážok. Zo zmluvy o poskytnutí úveru zo 19.7.2011 ustálil, že na jej základe žalovaný poskytol žalobkyňi úverový rámec vo výške 2 000 eur, že touto zmluvou však v ďalšom vopred vnútil (pripravené predtlačené tlačivo) konajúcej osobe - žalobkyňi aj iný úkon než iba ten, ktorý bol v danom okamihu vo sfére jej záujmu. Ako to vyplýva z predtlaču zmluvy o úvere sa konajúca osoba - žalobkyňa súčasne jedným a tým istým podpisom na predmetnej listine podpísala aj pod tú časť, ktorou malo dôjsť k dohode o zrážkach zo mzdy. Žalobkyňa pritom žiadnym spôsobom nebola osobitne oboznámená zo strany žalovaného o forme tohto zabezpečovacieho inštitútu, ani o jeho následkoch. Žalobkyňa poprela, že by okrem výšky úveru, výšky mesačných splátok a realizovaní zrážok z jej účtu v banke na ktorý jej zamestnávateľ zasiela mzdu, bola pracovníčkou banky informovaná o zrážkach zo mzdy. Výsluchom žalobkyne mal súd zistené, že táto je neznalá zákona a bez podrobnejšieho a pre ňu zrozumiteľného

výkladu obsahu dohody o zrážkach zo mzdy, nebola schopná posúdiť následky tejto svojej nedostatočnej vedomosti a informovanosti. Tak sa dá usudzovať nedostatok vôle konajúcej osoby - spotrebiteľa - žalobkyne vstúpiť do dohody o zrážkach zo mzdy so žalovaným. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 16.1.2013, sp. zn. 6 M Cdo 9/2012, a uviedol, že neinformovanosť spotrebiteľa, resp. jeho nedostatočná informovanosť v tejto oblasti, mu nemôže byť na ujmu, že nemožno opomenúť zrejmy nedostatok slobodnej, určitej a vážnej vôle žalobkyne s dohodou o zrážkach zo mzdy, ktorá je napísaná malým nahusteným písmom znemožňujúcim jej dôslednejšie preštudovanie a pri uzatváraní ktorej neboli zo strany žalovaného dodržané ani elementárne zásady poctivého obchodného styku, spočívajúce v dôslednejšom vysvetlení podmienok a rizík vyplývajúcich z úverového vzťahu. S poukazom už na uvedené dôvody a konkrétne okolnosti sa súdu javí takýto právny úkon ako neplatný s poukazom na § 37 ods.1 O. z.. V ďalšom mal za to, že uvedený postup žalovaného sa dá s poukazom na už uvedené dôvody kvalifikovať ako nekalá praktika, ktorá v zmysle vyššie citovaných ustanovenia Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993, ako aj § 52 a nasl. O. z. nemôže požívať právnu ochranu. Žalobe žalobkyne vyhovel, pretože dospel k záveru, že dohoda o zrážkach zo mzdy uzavretá medzi účastníkmi konania v zmluve o úvere je neprijateľnou zmluvnou podmienkou v zmysle ustanovenia § 53 ods.1 a 5 O. z. a to z dôvodu, že žalobkyňa ako spotrebiteľ bola nútená predmetnú dohodu podpísať ako neoddeliteľnú súčasť formulárovej zmluvy o poskytnutí úveru a tým sa dobrovoľne podrobiť vykonávaniu zrážok zo mzdy bez súdnej kontroly. V tejto súvislosti poukázal aj na závery komisie na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík pôsobiacich pri Ministerstve spravodlivosti z 21.1.2011, v ktorej komisia dospela k záveru, že dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená podľa § 551 O. z. je zmluvnou podmienkou spôsobujúcou hrubú nerovnováhu v práve a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a je v rozpore s § 53 O. z., keďže spotrebiteľ je už v čase vzniku nútený uzatvoriť dohodu o zrážkach zo mzdy. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dohodu o zrážkach zo mzdy vyhodnotil za neprijateľnú a tým aj neplatnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods. 1-6 O. z. a žalobe v plnom rozsahu vyhovel. O trovách rozhodol podľa § 142 ods.1 O.s.p. (jeho znenie citoval) a žalobkyňu, ktorá mala v konaní plný úspech priznal náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie práva vo výške 335,58 eur (ktoré špecifikoval). O povinnosti žalovanej zaplatiť súdny poplatok rozhodol podľa § 4 ods. 2 písm. za/ zák. č. 71/1992 Z.z.

3. Žalovaný napadol včas podaným odvolaním I. rozsudok v celom rozsahu a proti všetkým v ňom uvedeným výrokom, ktoré odôvodnil nasledovne: V zmysle § 205 ods. 2 písm. a/ zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“) tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP a to z dôvodu, že f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali. V zmysle § 205 ods. 2 písm. b/ OSP konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. V zmysle § 205 ods. 2 písm. c/ OSP súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. V zmysle § 205 ods. 2 písm. d/ OSP súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. V zmysle § 205 ods. 2 písm. f/ OSP rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. II. Skutkový stav 3. Dňa 19.7.2011 uzavrela spoločnosť Poštová banka, a.s., Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, spoločnosť je zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I., Oddiel: Sa, Vložka č. 501/B (ďalej aj „Poštová banka, a.s.“) ako veriteľ so žalobkyňou ako dlžníkom zmluvu o úvere č. 5778582511 (ďalej len „Zmluva“). Na základe Zmluvy poskytla banka žalobkyňu úver vo výške 2 000,00 eur. Žalobkyňa sa zaviazala tento úver splatiť mesačnými splátkami. Z dôvodu porušenia Zmluvy o úvere došlo zo strany Poštovej banky, a.s. k „zosplatneniu“ pohľadávky. Poštová banka, a.s. evidovala ku dňu postúpenia pohľadávky jemu pohľadávku zo zmluvy o úvere č. 5778582511 v celkovej výške 2 511,31 eur (z toho istina: 1 316,16 eur). 4. On (žalovaný) podal 29.2.2016 žalobu na zaplatenie 3 759,63 eur s príslušenstvom, ktorá bola založená neplnením záväzku žalobkyne ako dlžníka zo Zmluvy o úvere č. 5778582511, zo Zmluvy o úvere č. 7096719511 a zo Zmluvy o úvere č. 6279732611. Konanie je vedené Okresným súdom Spišská Nová Ves pod spis. značkou 4C/543/2015 a v tomto konaní sa domáha len nesplatených istín pohľadávok zo Zmlúv o úvere č. 5778582511, č. 6279732611 a č. 7096719511. 5. Žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu podala na Okresný súd Spišská Nová Ves celkovo šesť žalobných návrhov, ktorými sa domáha určenia neplatnosti jednotlivých zmluvných podmienok v zmluvách o úvere č. 7096719511, č. 6279732611 a č. 5778582511. Konania sú vedené pod č. konaní: 2C 335/2015, 4C 334/2015, 8C 334/2015, 5C 168/2015 a 7C 335/2015. III. Žalobkyňa nepreukázala naliehavý právny záujem na určení neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy

a 6. Citoval znenie § 80 písm. c/ OSP. V bode 7. definoval naliehavý právny záujem a poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4 Cdo 111/2008, z 30.6.2009. 8. Čiastočne zopakoval bod 4. a doplnil, že konanie o Žalobe na plnenie je na Okresnom súde Spišská Nová Ves vedené pod spis. značkou 4C/543/2015. 9. Má za to, že vzhľadom na prebiehajúce konanie o Žalobe na plnenie na Okresnom súde Spišská Nová Ves, v ktorom sa rieši celý obsah a dosah sporného právneho vzťahu, teda aj otázka existencie/neexistencie pohľadávky z Zmluvy o úvere, a s tým súvisiaca otázka existencie/neexistencie zabezpečovacieho inštitútu - Dohody o zrážkach zo mzdy zabezpečujúcej pohľadávku zo Zmluvy o úvere. Žalobkyňa nepreukázala naliehavý právny záujem na určovacej Žalobe. Rozhodnutím súdu o Žalobe nie je a nebude vytvorený pevný právny rámec pre úpravu vzťahov medzi účastníkmi, ktorý by bol zárukou odvrátenia budúcich sporov účastníkov. 10. Právoplatným rozhodnutím súdu o Žalobe na plnenie bude vyriešená aj prejudiciálna otázka existencie, či neexistencie Zmluvy o úvere. Vzhľadom na akcesorickú povahu zabezpečovacích inštitútov (dohody o zrážkach zo mzdy, záložné práva...), od vyriešenia prejudiciálnej otázky existencie či neexistencie Zmluvy o úvere závisí aj existencia zabezpečovacích inštitútov, ktoré tento právny vzťah zabezpečujú. Poukázal na Števček/Ficová a kol: Občiansky súdny poriadok - Komentár, C.H.BECK 2009, str. 192; uznesenie N5 5R, sp.zn. 3 Cdo 288/2009 11. Rovnaký právny názor zaujal aj NS SR v uznesení z 25.9.2008, sp.zn. 3Obdo 17/2007, podľa ktorého „so žalobou napadnutého právneho vzťahu prebieha spor o plnenie a rieši sa v ňom celý obsah a dosah tohto sporného právneho vzťahu, pretože zánik hlavného záväzku (úverová zmluva) má za následok zánik vedľajšieho zabezpečovacieho záväzku (zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam). Taktiež so zreteľom na uhradzovaciu funkciu vedľajšieho záväzku, dovolací súd dospel k záveru, že vzhľadom na prebiehajúci spor o plnenie, v rámci ktorého súd musí vyriešiť platnosť úverovej zmluvy, od čoho závisí aj existencia zmluvy o zriadení záložného práva, žalobca v konaní nepreukázal naliehavý právny záujem na určenie neplatnosti úverovej a záložnej zmluvy". 12. Žalobkyňa v Žalobe žiada súd o určenie neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá je súčasťou Zmluvy o úvere, podľa § 80 písm. c/ zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“). Podľa § 80 písm. c/ OSP návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom určení naliehavý právny záujem. Základným procesným predpokladom úspešnosti určovacej žaloby je v zmysle § 80 písm. c/ OSP existencia naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. 13. Určovacia žaloba má spravidla preventívny charakter - jej účelom je poskytnúť ochranu práva žalobcu skôr, než dôjde k porušeniu právneho vzťahu alebo práva. Právny záujem, ktorý je podmienkou prípustnosti takejto žaloby, musí byť naliehavý v tom zmysle, že žalobca v danom právnom vzťahu môže navrhovaným určením dosiahnuť odstránenie spornosti a ochranu svojich práv a oprávnených záujmov. Zákonodarcia v § 80 písm. c/ OSP ako predpoklad uplatnenia tohto určovacieho žalobného návrhu stanovil, že na tomto určení musí byť naliehavý právny záujem. Súd v každom štádiu konania musí mať za doloženú existenciu takéhoto záujmu, inak (a to bez skúmania vecnej stránky návrhu) je povinný žalobný návrh zamietnuť (ako neprípustný). 14. Ak Žalobkyňa neosvedčí svoj naliehavý právny záujem na ním požadovanom určení, ide o samostatný a prvoradý dôvod pre zamietnutie návrhu. Pokiaľ teda súd dospeje k záveru, že ten - ktorý určovací návrh nie je z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení spôsobilým alebo prípustným prostriedkom ochrany práva, zamietne návrh bez toho, aby sa zaoberal meritom veci (rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 6.11. 2007, sp. zn. 17Co/161/2007). 15. Poukázal na výklad § 80 písm. c/ OSP Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „NS SR“), uvedený v rozsudku, sp. zn. 1 Cdo 91/2006 a citoval z jeho odôvodnenia. 16. Podobne konštatuje NS SR aj v rozsudku, sp.zn. 4 Cdo 49/2003, aj z jeho odôvodnenia citoval. 17. Žalobkyňa v Žalobe žiadnym spôsobom nepreukázala neistotu svojho právneho postavenia a zároveň príčinnú súvislosť medzi určením neplatnosti napadnutého právneho úkonu a jeho prípadným budúcim uspokojením. V tomto prípade povinnosť preukázať, že v čase rozhodovania súdu je na určení práva alebo právneho vzťahu naliehavý právny záujem, zaťažuje Žalobcu (tiež v uznesení Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4 Cdo 111/2008, z 30.6.2009). 18. V tejto súvislosti si dovolil poukázať na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 20.11.2013, sp. zn. 13Co/994/2013, z ktorého citoval. 19. Dovolil si uviesť, že žalobkyňa nijakým spôsobom nerozporovala, že by nebola dlžníkom a nemala dlh voči nemu, rozporovala len neplatnosť jeden zmluvnej podmienky Zmluvy o úvere. Nerozporovala ani výšku jeho pohľadávky, keďže dôvodila len hypotetickou možnosťou veriteľa jednostranne určiť výšku pohľadávky. Podotkol, že žalobkyňa neuviedla aká je správna výška pohľadávky a ako pristúpila k jej splácaniu, okrem toho, že uhradzala pohľadávku zrážkami zo mzdy vo výške určenej splátky v Zmluve o úvere č. 5778582511. Dlžník teda neuhradil nikdy splátku vyššiu, ako si to dohodol v Zmluve o úvere a teda vo výške splátky, ktorú bol povinný uhrádzať pravidelne podľa Zmluvy o úvere. Nie je potom zrejmé, prečo Okresný súd Spišská Nová Ves iniciatívne určuje neplatnosť uzatvorenej dohody o zrážkach zo

mzdy aj na základe iných dôvodov ako ich navrhovala žalobkyňa, resp. prečo nezohľadňuje fakt, že nie on resp. jeho právny predchodca porušuje ustanovenia Zmluvy o úvere, ale porušiteľom je žalobkyňa, ktorá si neplní svoje povinnosti, ku ktorým sa zaviazala podpisom Zmluvy o úvere. IV. Právny stav 20. Citoval znenie § 53 ods. 1 - 3, § 511 ods.1,2, § 524 ods.1,2 O. z., § 92 ods.2,3 O. s. p., § 4 ods.1 písm. n/ ods.2 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ“), § 154 ods.1 O. s. p. (body 20. - 26.) V. Odvolacie dôvody podľa jednotlivých tvrdení súdu v odôvodnení „uznesenia“ 27. Žalobkyňa sa domáhala určenia neplatnosti DoZ z dôvodu, že táto je údajne „v rozpore s § 54 ods.1 OZ a je teda neprijateľnou zmluvnou podmienkou“. Zároveň Žalobkyňa a tvrdí, že ide o tzv. mimosúdne zrážky zo mzdy, ktoré umožňujú postihovať majetok dlžníka, bez súdneho rozhodnutia. Žalobkyňa teda za neprijateľnú označuje podmienku výslovne uvedenú v Zmluve o úvere č. 5778582511, podľa ktorej podpisom Zmluvy zmluvné strany uzatvorili Dohodu o zrážkach zo mzdy podľa § 551 O. z. 28. Opakovane citoval znenie § 551 ods.1,2 OZ účinného v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere. 29. Z uvedeného je zrejmé, že na platnú dohodu o zrážkach zo mzdy zákon vyžadoval a vyžaduje jej písomnú formu, v ktorej je vyjadrený súhlas dlžníka so zrážkami zo mzdy ako zabezpečovacím prostriedkom na uspokojenie pohľadávky. On má zato, že obe náležitosti boli v danom prípade splnené. Žalobkyňa podpísala Zmluvu v písomnej forme. Jej súčasťou bola aj dohoda zmluvných strán o zrážkach zo mzdy na zabezpečenie pohľadávky vyplývajúcej zo Zmluvy o úvere, pričom súhlas s Dohodou o zrážkach zo mzdy vyjadril podpisom daného dokumentu. 30. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy slúži na zabezpečenie postavenia veriteľa v prípade, ak si dlžník neplní svoje povinnosti riadne a včas. V danom prípade nevzniká nerovnováha v právach a povinnostiach veriteľa a dlžníka, nakoľko inštitút slúži na ochranu práva veriteľa na uspokojenie už existujúcej pohľadávky. Účelom ochrany spotrebiteľa je chrániť spotrebiteľa v prípadoch, keď si plní svoje povinnosti, ako i v prípadoch ak dôjde síce k porušeniu povinností na strane spotrebiteľa, ale sankcionovanie spotrebiteľa za porušenie povinností by bolo príliš tvrdé. 31. Súd sa stotožnil s názorom žalobkyne ohľadne Dohody o zrážkach ako neprijateľnej zmluvnej podmienke, a tým pádom poprel akékoľvek iné zabezpečovacie inštitúty v spotrebiteľskom práve vrátane záložného práva a jedinou možnosťou, akou by on ako veriteľ mohol zabezpečiť uspokojenie svojej pohľadávky, by bolo prostredníctvom súdneho a následne exekučného konania. Takýto prístup výrazne zneisťuje jeho právne postavenie resp. všetkých dodávateľov v spotrebiteľských zmluvách, navyše zvyšuje súčasné preťaženie súdov. Zvýšené riziko návratnosti pohľadávok sa tak zároveň môže negatívne premietnuť do ochoty finančných inštitúcií vrátane bánk poskytovať úvery spotrebiteľom. 32. Okrem vyššie uvedeného by rád poukázal na ďalšie skutočnosti, na ktoré súd pri rozhodovaní nebral zreteľ. Jeho právny predchodca - Banka, kladie pri svojej podnikateľskej činnosti dôraz na zabezpečenie pohľadávky pre prípad jej nesplácania zo strany klienta. Dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzavretá v súlade s právnymi predpismi, obsahuje všetky náležitosti nimi vyžadované a jej úprava nedáva jemu možnosť svojvoľne určovať výšku pohľadávky a príslušenstva. Na uvedenom zabezpečovacom inštitúte sa v Zmluve zmluvné strany riadne dohodli. Žalobkyňa nevyjadrila žiadnou formou nesúhlas s obsahom Zmluvy o úvere. Došlo k úplnému čerpaniu úveru zo strany žalobkyne, ktorá sa však dostala do omeškania s následným splácaním úveru. 33. Na základe vyššie uvedeného považuje konanie žalobkyne za účelové. Žalobkyňa počas celej doby čerpania úveru nijako nespochybnila platnosť ktoréhokoľvek ustanovenia Zmluvy o úvere vrátane Dohody o zrážkach zo mzdy. 34. Logika predkladaná žalobkyňou v žalobnom návrhu, ktorú prevzal aj súd o neurčitej výške dlhu, ktorú si určuje on, resp. ktorú si určoval jeho právny predchodca - banka, v prípade zrážok zo mzdy, je nesprávna a hrubo zavádzajúca. Ak použije rovnakú „logiku“ v prípade plnenia svojho záväzku dlžníkom po splatnosti pohľadávky, inak ako zrážkami zo mzdy (trvalý príkaz v banke, úhrada dlžníkom šekovou poukážkou v konkrétnej sume) rovnako môžeme tvrdiť, že dlžník nevie o skutočnej výške pohľadávky. Dlžník má v každom momente možnosť zistiť aktuálnu výšku pohľadávky a preveriť si, či pohľadávka pozostáva len z tých zložiek, ktorá si dohodol v zmluve o úvere. 35. To potom, ak nie viac, platí o tvrdení žalobkyne o súdnej kontrole výšky pohľadávky, keď v tomto prípade nejde o skutočnosť, že sa zráža bez „ochoty“ dlžníka, ale ide tu len o spôsob určenia výšky pohľadávky, ako to nakoniec požaduje aj žalobkyňa. Súd na tomto mieste akoby opomenul, že dlžník je povinný vrátiť požičané peňažné prostriedky. Je potom zrejmé, že dlžníková „ochota“ bude o to menšia o koľko bude veriteľovi viac bránené v možnostiach domôcť sa svojej pohľadávky. Teda nie je zrejmé, či dlžník pri splácaní svojej pohľadávky bude vždy požadovať potvrdenie jej výšky súdom. V tomto prípade predpokladá, že žalobkyne by nestačilo „ad absurdum“ ani vyššie overenie Zmluvy (napr. notárska zápisnica), keďže aj tu nejde o súdny prieskum výšky pohľadávky. 36. V tomto konkrétnom prípade sa dlžník dostal do stavu, že pohľadávka je „zosplatnená“ a teda veriteľ má právo požadovať splatenie celej pohľadávky s príslušenstvom (§ 565 O. z.). O celkovej výške „zosplatnenej“ pohľadávky bol dlžník informovaný a táto v každom ohľade vychádza zo Zmluvy o

úvere. K tomu uviedol, že je zo strany dlžníka jednoduchšie tvrdiť, že veriteľ si „svojvoľne“ upravuje výšku pohľadávky, ako si preveriť výšku pohľadávky, ktorú koniec-koncov ovplyvňuje len žalobkyne porušenie zmluvných podmienok a teda najmä nesplácanie jeho záväzku, na ktorý sa v zmluve zaviazala. 37. Podotkol, že naďalej eviduje pohľadávku voči žalobkyňi zo Zmluvy o úvere a po skončení tohto konania bude naďalej povinnosťou žalobkyne vrátiť mu ako právnenému nástupcovi poskytnutú a nesplatenú sumu úveru s príslušenstvom. Je potom evidentné, že snahou žalobkyne je sa len vyhnúť splatnému plneniu dohodnutému v Zmluve o úvere. 38. Súd ako jeden z dôvodov neplatnosti zmluvnej podmienky, podľa § 37 OZ, uvádza skutočnosť, že text Zmluvy o úvere je nečitateľný („dohoda o zrážkach je napísaná malým nahusteným písmom znemožňujúcim jej dôslednejšie preštudovanie“). K tomu uviedol, že podľa vyjadrení na pojednávaní si žiadne z ustanovení zmluvy žalobkyňa neprečítala a teda nie je zrejmé prečo súd zneplatňuje len jednu zmluvnú podmienku a rovnako aj súd a tiež žalobkyňa na pojednávaní s textom Zmluvy o úvere pracovali a nebolo preukázané, že text zmluvy nedokážu prečítať, resp. „preštudovať“. Zmluva o úvere uzatvorená s žalobkyňou teda podmienky čitateľnosti napĺňa a nad všetku pochybnosť je zrejmé, že veľkosť a čitateľnosť Zmluvy o úvere (ale rovnako aj Obchodných podmienok a VOP) je v súlade s právnymi predpismi a tiež s bežnou praxou porovnateľných poskytovateľov. 39. Jeho právny predchodca je bankou, ktorá vykonáva bankové činnosti na základe a podľa podmienok povolenia udeleného podľa § 2 ods.3 zákona o bankách a pri výkone bankových činností podlieha v zmysle § 6 ods.1 zákona o bankách dohľadu vykonávaného Národnou bankou Slovenska. 40. Zákon o bankách ukladá bankám a pobočkám zahraničných bánk postupovať pri výkone svojej činnosti obozretne, spôsobom, ktorý nepoškodzuje záujmy vkladateľov z hľadiska návratnosti ich vkladov s maximálnou odbornou starostlivosťou. 41. Nad dodržiavaním týchto povinností vykonáva dohľad a ich porušenie sankcionuje Národná banka Slovenska. Pod tento dohľad NBS patrí aj kontrola všetkých zmluvných dokumentov, ktoré banky predkladajú svojim klientom. Nie je potom možné tvrdiť, že zmluvné dojednanie o DoZ, ktoré je doteraz súčasťou OZ v § 551 a ktoré ako bod 4 Zmluvy o úvere prešlo kontrolou NBS je v rozpore so zákonom (alebo dokonca s právom EÚ, resp. medzinárodnými zmluvami), resp. že akokoľvek znevýhodňuje žalobkyňu. 42. Na základe vyššie uvedeného je zrejmé, že jediným dôvodom žalobkyne na podanie určovacej žaloby bola snaha vyhnúť sa plneniu svojho splatného a jednoznačného záväzku voči nemu. Ak by aj mala žalobkyňa iné pohnútky na podanie tejto žaloby, všetky tieto neguje skutočnosť, že aj napriek predbežnému opatreniu, ktoré zamedzilo zrážkam z jeho strany, žalobkyňa nespláca svoj záväzok a to aj napriek tomu, že tento jeho záväzok je platne dohodnutý a nikdy a nikým nebol spochybnený. Je potom zarážajúce, že súd prevzal celú žalobkyňinu argumentáciu a zároveň nad rozsah žalobného návrhu sám autoritatívne určil právny úkon ako neplatný v zmysle § 37 OZ. 43. Žalobkyňa naopak obširným opisom slovenskej judikatúry, resp. nezáväznými „pripomienkami Komisie“ odkláňa pozornosť od základných skutočností vzťahu medzi žalobkyňou a ním a to, že navrhované zrážky na základe DoZ by boli vždy v rovnakej výške ako bola splátka určená Zmluvou o úvere, teda akú si žalobkyňa dohodla s právnym predchodcom (dohodnutá splátka - 93,29 eur) a zároveň žalobkyňa úplne prestala plniť svoje splatné záväzky voči nemu, teda neuhrádza žiadne splátky v súlade s platnou a účinnou Zmluvou o úvere. 44. Súd argumentuje okrem iného aj závermi Komisie na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík predávajúcich pri Ministerstve spravodlivosti SR z 21.1.2011 pod č. 8636/2010-110.98.113,179 podľa ktorého v bode 9 Komisia dospela k záveru, že „Dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená podľa § 551 Občianskeho zákonníka je zmluvnou podmienkou spôsobujúcou hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a je v rozpore s ustanovením § 53 O. z., keďže spotrebiteľ je už v čase vzniku nútený uzatvoriť dohodu o zrážkach zo mzdy.“ Súd predkladá, že akákoľvek dohoda o zrážkach zo mzdy je objektívne spôsobilá poškodiť spotrebiteľa. Súd vôbec nereflektuje skutočnosť, že aj v súčasnosti, v zmysle zák. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa je možné uzatvoriť dohodu o zrážkach zo mzdy so spotrebiteľom na zabezpečenie splácania pohľadávky veriteľa. § 5a ods.1 písm. a) zák. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, v súčasnom znení len precizuje predchádzajúcu úpravu, kedy bolo možné zriadiť dohodu o zrážkach zo mzdy na základe § 551 OZ. Nie je potom možné tvrdiť, ako to robí súd, že dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená v roku 2011 je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. 45. Poukázal a citoval z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn, 5 Sž/20/2010. 46. K vyššie uvedenému poukázal na Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č. 16C/6/2014-73 z 20.8.2014, z ktorého citoval. 47. Citovaný rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica bol vydaný 20.8.2014, teda dokonca už po účinnosti novely ZOS a súd jednoznačne určil, že napádané ustanovenie, bez väzby na iné dôvody neplatnosti ďalších ustanovení Zmluvy o úvere nemôže založiť takú skutkovú situáciu, ktorá bude odôvodňovať neplatnosť Dohody o zrážkach zo mzdy. VI. Arbitrážnosť rozhodnutia 48. Charakterizoval arbitrážnosť rozhodnutia. 49. V zmysle judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky nižšie poukázal na základné princípy odôvodnenia súdneho rozhodnutia, ktoré je minimálne potrebné dodržať, aby bolo súdne rozhodnutie

ústavné a zákonné a tak akceptovateľné všetkými stranami konania. V bodoch 49 - 55 citoval z Nálezov Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 117/07 zo 4.2.2009, I. ÚS 154/05 z 28.2.2006, I. ÚS 243/07 z 19.6.2008, I. ÚS 265/05, I. ÚS 114/08. 56. K vyššie uvedenému poukázal tiež na rozhodnutie Európskeho súdu v spore Vetrenko vs. Moldavsko. 57. Má za to, že k základným právam účastníka konania obsiahnutým v práve na spravodlivý proces, patrí právo na uvedenie dostatočných dôvodov, na ktorých je rozhodnutie založené. V súvislosti s riadnym odôvodnením poukázal na Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, pod č. konania 8Sžo/25/2011 z 22.3.2012. 58. Súd sa v celom rozsahu stotožnil s tvrdeniami žalobkyne. Jeho návrhy, tvrdenia a dôkazy súd nevyhodnotil ako relevantné pre konania, čo je však zarážajúce, neumožnil niektoré dôkazy ani predložiť a vykonať, aj napriek preukázanej a odôvodnenej súvislosti so skutkovými okolnosťami uzatvorenia Zmluvy. Súd zamietol návrh jeho právneho zástupcu na vykonanie dôkazu - vyžiadanie základných informácií o poskytnutí úveru vo forme Formulára pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere od právneho predchodcu žalovaného, bez odôvodnenia. Zjednodušene povedané, keďže z dôvodu, že žalobkyňa si tieto doklady pri podpise Zmluvy neprečítala, nie sú pre konanie dôležité a nie je ich potrebné ani vykonať. Uvedené doklady navrhol predložiť a vykonať preto, aby bolo zrejmé, že žalobkyňa mala všetky informácie pri uzatvorení Zmluvy o úvere a jej tvrdenia, že si nič nepamätá, resp. že si nič neprečítala sa dajú ľahko týmto dokladom vyvrátiť. Domnieva sa, že jedným z dôvodov, prečo je záväzná písomná forma dohôd, je jej následná preukaznosť a možnosť sa brániť voči tvrdeniam protistrany, ktoré by sa inak nedali dokázať. Súd však naopak určil, že v prípade ak si dlžník pri podpise zmluvu neprečíta, je to v konečnom dôsledku jeho výhoda a takto uzatvorená dohoda sa pred súdom ani nemusí vykonať. V odôvodnení rozhodnutia je zamietnutie návrhu odôvodnené jednou vetou aj napriek skutočnosť, že priamo na pojednávaní nedošlo k žiadnemu odôvodneniu, čo vyplýva zo Zápisnice o pojednávaní zo 29.2.2016. 59. Rozhodnutie súdu z 29.2.2016 je jednoznačne potrebné považovať za rozhodnutie svojvoľné, nekozistetné a arbitrálne, z dôvodu, že súd sa nevysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi podklad rozhodnutia a jeho zhodnotenia jednotlivých dôkazov neprebehli nielen jednotlivo ale ani v ich celej komplexnosti za použitia aspoň základných pravidiel formálnej logiky. 60. Súd sa nevysporiadal so všetkými dôkazmi a vyjadreniami strán konania (najmä s jeho vyjadreniami) a tie, ktoré reflektoval, hodnotil neúplne a tendenčne, len v prospech žalobkyne. Evidentné je to najmä pri otázke uzatvárania Zmluvy o úvere so žalobkyňou, kde súd odmietol akýkoľvek dôkaz nim predložený, ale prisvedčil v celom rozsahu len žalobkyňi a jej tvrdeniam, aj napriek tomu, že on vyčerpávajúco odôvodnil skutočnosť, že žalobkyňi boli poskytnuté všetky informácie pred podpisom zmluvy, podľa ktorých sa mal možnosť rozhodnúť, či zmluvu podpíše alebo nie. Vykonanie dôkazu k tomuto tvrdeniu súd bezdôvodne odmietol. Podobným „prístupom“ sa vysporiadal aj s jeho tvrdeniami o naliehavom právnom záujme na určení neplatnosti dohody, aj keď bolo jednoznačne preukázané že žalobkyňa je povinná stále uhradiť vysokú sumu pohľadávky, čo je jednoznačne potrebné považovať za rozhodnutie arbitrálne a svojvoľné. Z tohto dôvodu nebolo možné vôbec uvažovať ani o hrubej nerovnováhe v právach a povinnostiach, o ktorom nesprávne a nelogicky súd pojednáva v odôvodnení. 61. Má za to, že súd v prebiehajúcom konaní vykonal viacero pochybení, ktoré spôsobili, že aj samotné rozhodnutie je potrebné považovať za nesprávne a nesúladné so zisteným skutkovým a právnym stavom konania. Na základe vyššie uvedeného v konaní preukázal, že súd: - tendenčne prihliadal len na vyjadrenia žalobkyne, keď svoje rozhodnutie odôvodnil len na základe tvrdení žalobkyne a neprihliadol na jeho tvrdenia Odporcu, ktorý preukázal, že proces uzatvorenia Zmluvy o úvere bol absolútne súladný s platnými právnymi predpismi účinnými v čase podpisu Zmluvy o úvere - aj napriek skutočnosti, že poskytovanie bankového úveru sa riadilo ust. zák. č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere, neuviedla žiadny dôkaz, že neboli dodržané právne predpisy na ochranu spotrebiteľa (tvrdenia žalobkyne, že si nič z okolností podpisu Zmluvy nepamätá a nič si neprečítala nie je možné akceptovať ako dôkaz nesplnenia povinností) - z explicitného tvrdenia žalobkyne, že si Zmluvu o úvere neprečítala a zaujímala ju len výška úveru a výška splátky („Zmluvu o úvere nečítala, pretože nebol čas a preto, lebo bola napísaná drobným písmom“, resp. „Prečítala si len prednú stranu kde bola uvedená výška úveru a splátky“) vyvodil, že „Žalobkyňa pritom žiadnym spôsobom nebola osobitne oboznámená zo strany žalovaného o forme tohto zabezpečovacieho inštitútu, ani o jeho následkoch“. Je zarážajúce, že súd vôbec nereflektoval jeho návrh na preukázanie postupu jeho právneho predchodcu pri uzatváraní zmluvy o úvere, ktorý jediný je spôsobilý určiť, či si Poštová banka, a.s. splnila všetky svoje zákonné povinnosti, teda aj poučenie o zabezpečení pohľadávky. - neodôvodnene prihliadol len na tvrdenie žalobkyne o jej nemožnosti ovplyvniť obsah zmluvy aj napriek tomu, že toto tvrdenie nebolo možné dostatočne preveriť v konaní a predloženie dôkazov k takému prevereniu z jeho strany, súd bez odôvodnenia zamietol - uviedol neprijateľnosť zmluvnej podmienky podľa § 53 ods.1 a 5 OZ aj napriek skutočnosti, že neurčil aká hrubá nerovnováha

v právach a povinnostiach v prípade dohody o zrážkach zo mzdy nastala vo vzťahu k žalobkyni, ak 1. Dohoda bola uzatvorená písomne v zmysle § 551 OZ a žiadny právny predpis takéto uzatvorenie nezakazoval 2. Žalobkyňa je naďalej povinná uhradiť svoj záväzok zo Zmluvy o úvere č. 5778582511 a doteraz žalobkyňa neuhradila ani istinu pohľadávky. 3. Žalobkyňa bola pred podpisom Zmluvy o úvere poučená o zabezpečovacom inštitúte - dohode o zrážkach zo mzdy v predložennom Formulári pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere, ktorý vychádza z § 4 ods.2 ZoSÚ. 4. Žalobkyňa mala Formulár v písomnej forme k dispozícii pred podpisom Zmluvy o úvere a od neho preto nemožno spravodlivo požadovať, aby nútil spotrebiteľa pri podpise prečítať si všetky predložené dokumenty a teda nie je možné od neho ani vyžadovať zodpovednosť za skutočnosti, ktoré nemôže ovplyvniť a ktoré sú absolútne v moci spotrebiteľa. 5. Z vyjadrenia žalobkyne na pojednávaní je absolútne preukázaný nezáujem na akýchkoľvek podmienkach zmluvy o úvere a jediným záujmom bolo čo najskôr dostať do dispozície žiadaný finančný obnos. 6. Snaha súdu za tejto skutkovej situácie o zneplatnenie zmluvnej podmienky vyznieva tendenčne a je zrejmy základný účel celého konania, teda aj bez dôkazov čo najskôr ukončiť konanie v prospech žalobkyne pri využití jednostranných dôkazov svedčiacich žalobkyni, kým jeho dôkazy sú bez odôvodnenia „en bloc“ zamietnuté. - vôbec nezohľadnil skutočnosť, že zabezpečenie pohľadávky nie je samostatný „produkt“ poskytovaný k úveru, ale ide o zákonom predpokladaný inštitút, kde veriteľ banka je oprávnená/povinná na základe konkrétnych kritérií a vyhodnotenie rizikovosti bankového produktu Zmluvy o úvere zabezpečiť jeho splácanie v súlade so zásadou obozretného podnikania banky. - podľa zápisnice a rovnako v zmysle odôvodnenia rozsudku v celom rozsahu nevykonal ani dôkaz nim predložený na pojednávaní („Vyjadrenie Odporcu k návrhu na začatie konania o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy a o zdržanie sa práva na výkon zrážok zo mzdy. Návrh na prerušenie konania, Návrh na spojenie vecí vedených Okresným súdom Spišská Nová Ves, z 23.2.2016“), v ktorom uviedol všetky podstatné okolnosti prípadu a rovnako nie je zjavné, či písomným stanoviskom uvedeným v poslednom ods. strany 2 rozsudku je jeho vyjadrenie, resp. vyjadrenie jeho právneho predchodcu zo 6.8.2015. Je však minimálne preukázané, že jedno z písomných vyjadrení súd nevykonal vôbec. - vôbec nezohľadnil nim uvádzané konanie Súdneho dvora Európskej únie na základe Návrhu na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Okresný súd Dunajská Streda (Slovensko) 2.2.2015 k veci Home Credit Slovakia a. s./Klára Biróová (Vec C-42/15, 2015/C 155/10). V uvedenom konaní Súdneho dvora sa prejednáva otázka, ktorá má pre vyriešenie otázok tohto konania zásadný a kľúčový význam, ktorý pri neprihliadaní súdu, resp. Krajského súdu na výsledok tohto konania (a odlišnom posúdení rovnakých otázok Súdny dvorom Európskej únie), môže viesť až k obnove konania č. 8C/334/2015. Aj na základe existencie stále neskončeného konania Súdneho dvora Európskej únie č. C- 42/15, navrhoval prerušiť konanie č. 8C/334/2015 až do vyriešenie kľúčových otázok konania č. C-42/15, ktoré majú pre konanie č. 8C/334/2015 zásadný význam. VII. Návrh na spojenie vecí 62. Citoval znenie § 103, § 112 ods.1 O. s. p. 63. Rovnako na pojednávaní 29.2.2016 navrhol konanie zastaviť a rozhodnúť o spojení vecí v počte 6 konaní, ktoré sú vedené na tunajšom súde v senátoch 7C, 4C, 5C a 8C s tým, aby tieto konania boli vedené pod jednou sp. zn. 4C 334/2015. Právny zástupca navrhol na pojednávaní tieto konania spojiť do senátu 4C z toho dôvodu, že v tomto konaní sa prejednáva nárok na plnenie, pričom ostatné konania sa vedú na určovacie nároky o neplatnosť jednotlivých zmluvných podmienok. Podľa neho bolo povinnosťou súdu z dôvodu hospodárnosti tieto konania spojiť podľa § 112 OSP, keďže je evidentné, že prostredníctvom právneho zástupcu sa účelovo domáha vedenia viacerých konaní, ktoré sú neúčelne a je možné ich riešiť v jednom samostatnom konaní na plnenie. Súd tento návrh zamietol a návrh nesprávne zmätočne odôvodnil. Podľa odôvodnenia v rozsudku a znenia zápisnice z pojednávania je evidentné, že odôvodnenie súdu sa odlišuje, keď na pojednávaní akékoľvek odôvodnenie chýba a súd ho doplnil až dodatočne do odôvodnenia doručeného rozsudku. 64. Princíp hospodárnosti (procesnej hospodárnosti) vyjadruje požiadavku, aby poskytovanie ochrany práv a oprávnených záujmov v civilnom procese nebolo spojené s neprimeranými hmotnými (finančnými) výdavkami súdu ako orgánu štátu, najmä však účastníkov (Najvyšší súd SR, č. k. 30bo 263/2007 zo dňa 21. mája 2008). 65. Poukázal na skutočnosť, že na Okresnom súde Spišská Nová Ves sa vedie: konanie č. 8C/334/2015, o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy zo Zmluvy o úvere č. 5778582511, rovnako konanie č. 5C/168/2015, o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti Zmluvy o úvere č. 5778582511, a nakoniec konanie č. 4C/543/2015, o zaplatenie pohľadávok zo Zmluvy o úvere č. 6279732611 uzatvorenej 14.12.2011, zo Zmluvy o úvere č. 7096719511 uzatvorenej 11.2.2011 a Zmluvy o úvere č. 5778582511 uzatvorenej 19.7.2011. 66. S rovnakými účastníkmi sa zároveň vedú aj: konanie č. 4C/334/2015, o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy zo Zmluvy o úvere č. 6279732611, uzatvorenej 14.12.2011, konanie č. 7C/335/2015, o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti Zmluvy o úvere č. 6279732611, konanie č. 7C/333/2015, o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy zo Zmluvy o úvere č. 7096719511, konanie č. 2C/335/2015, o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti

Zmluvy o úvere č. 7096719511. Uvedené konania sú všetky vedené medzi rovnakými účastníkmi a vedie ich rovnaký súd Spišská Nová Ves. 67. Má za to, že v súlade so základnou zásadou občianskeho súdneho konania - Zásadou hospodárnosti konania, ktorá je premietnutá do zákonného ustanovenia § 112 OSP, bolo povinnosťou Okresného súdu Spišská Nová Ves spojiť uvedené konania a to tak, že uznesením spojí konania č. 8C/334/2015 a č. 4C/543/2015 a bude viesť len jediné konanie č. 4C/543/2015. 68. Rovnako poukázal na bežnú prax Okresného súdu Spišská Nová Ves pri aplikácii § 112 OSP, keď v zmysle zásady hospodárnosti spojil na konanie aj veci vedené v odlišných súdnych senátoch. Napríklad konania č. 4C/720/1996 a č. 7C/768/1999 boli spojené na spoločné konanie v zmysle rozhodnutia senátu č. 7C/768/1999 a spis bol následne pripojený k spisu konania č. 4C/720/1996. (Rozhodnutie Najvyššieho súdu SR č. 2 Dso/3/2004 z 27.9.2004.) 69. K aplikácii § 112 OSP poukázal aj na novoprijatý procesný kódex sporového konania, ktorý inštitút spojenia vecí bližšie definuje a výslovne upravuje spájanie konaní vedených v rozdielnych senátoch. 70. Preto na základe § 112 OSP, bežnej praxe senátov Okresného súdu Spišská Nová Ves a vo svetle novoprijatého sporového poriadku navrhol, aby aj veci v konaniach č. 7C/335/2015, č. 4C/334/2015, č. 5C/168/2015, č. 7C/333/2015 a č. 2C/335/2015 boli spojené na spoločné konanie pod č. konania 4C/543/2015, teda do konania o zaplatenie pohľadávok zo Zmluvy o úvere č. 6279732611, č. 5778582511 a č. 7096719511, vedené medzi nim INVEST-KAPITAL, a.s. a žalovanou H. Š.. Len takýmto navrhovaným spojením dôjde k naplneniu ústavného práva na spravodlivé prejednanie veci v primeranej lehote a bez zbytočných nákladov. VIII. Odvolanie voči náhrade trov konania 71. Rovnako sa odvoláva voči povinnosti uhradiť žalobkyni trovy konania vo výške 335,58 eur a rovnako voči povinnosti uhradiť štátu súdny poplatok v sume 99,50 eur. 72. Jednoznačne preukázal, že rozhodnutie súdu je nesprávne, nelogické, tendenčné a nezákonné, keď priznaný nárok vôbec nevyplýva zo skutočností preukázaných v súdnom konaní. V konaní naopak bol preukázaný jeho nárok na plnenie zo strany žalobkyne, ktorá si svoju povinnosť neplní a týmto konaním sa len snaží oddialiť jej splnenie. Nebolo by preto spravodlivé požadovať od neho náhradu nákladov súdneho konania, keď priznaný nárok žalobkyne, tak ako predpokladá, bude Krajským súdom zrušený. IX. Návrh na znenie rozhodnutia 73. Je veriteľom žalobkyne, ktorá neuhradila svoj splatný záväzok a jediná možnosť domôcť sa z jeho strany úhrady svojej pohľadávky je zrážkami zo mzdy. Súd v tejto situácii jednoznačne zvýhodnil žalobkyňu a znemožnil tak jemu domôcť sa uspokojenia aspoň časti jeho splatnej a nespochybnenej pohľadávky. Určenie neplatnosti zmluvnej podmienky v žiadnom ohľade nezlepší postavenie žalobkyne a vôbec neprispieje k zlepšeniu jej platobnej disciplíny. Zároveň sa rozhodnutím súdu nevyriešia všetky sporné otázky vo vzťahu medzi nim a žalobkyňou. 74. Rozhodnutie súdu je svojvoľné, arbitrárne a nevychádza z vykonaného dokazovania. 75. Na základe vyššie uvedeného navrhol zrušiť všetky výroky Okresného súdu Spišská Nová Ves pod bodmi I. až III. Rozsudku č. 8C/334/2015-102, z 29.2.2016. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol, aby Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd zrušil Rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves pod č. konania 8C/334/2015-102 z 29.2.2016 v celom rozsahu a konanie zastavil, alebo aby zrušil Rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves pod č. konania 8C/334/2015-102 z 29.2.2016 v celom rozsahu a vrátil vec Okresnému súdu Spišská Nová Ves na ďalšie konanie.

4. K odvolaniu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa, ktorá uviedla II. 3. Úvodom si dovoľila podotknúť, že je pre ňu zarážajúce, že právny predchodca žalovaného sa aktívne domáhal aplikácie predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy (čo bolo dôvodom podania žaloby - pozn.), pričom z odvolania žalovaného je zrejme, že dohodu o zrážkach zo mzdy chce naďalej využívať aj žalovaný, a to napriek tomu, že Krajský súd v Košiciach, posúdil takú istú dohodu o zrážkach zo mzdy, aká je posudzovaná v tomto konaní (a teda s rovnakým veriteľom a rovnakým znením - pozn.), za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Podľa jej názoru by sa žalovaný mal zdržať jej používania, najmä s ohľadom na skutočnosť, že musí vedieť, že koná nezákonne. Dôkaz: Žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy (v súdnom spise) Rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 1Co/517/2013 (v prílohe) 4. Aj keď už existencia tohto rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach je podľa nej postačujúcim dôvodom pre zamietnutie odvolania žalovaného, vyjadrí sa k tvrdeniam žalovaného uvedeným v jeho odvolaní. A) Naliehavý právny záujem 5. Podľa jej názoru, žalovaný postavil svoje odvolanie najmä na tvrdení o nedostatku naliehavého právneho záujmu na určení neplatnosti predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy, ktorý videl najmä v skutočnosti, že na súde prvého stupňa prebieha konanie o plnenie z tej istej úverovej zmluvy, ktorej je súčasťou aj predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy. 6. Čo už však žalovaný nezdôrazňuje sú okolnosti vzniku týchto súdnych sporov. Ona totiž podala svoj návrh z 20.7.2015 na súd z dôvodu, že žalovaný, resp. jeho právny predchodca, sa domáhal od zamestnávateľa žalobkyne výkonu zrážok zo mzdy, a to v nezákonnej výške. 7. Nakoľko žalovaný podľa nej nevidel svoj úspech v spore, účelovo podal 21.12.2015, na súd fiktívnu žalobu na plnenie, aby v tomto konaní mohol žiadať zamietnutie žaloby pre nedostatok naliehavého právneho záujmu. 8. Pýta sa, prečo žalovaný podal žalobu na plnenie v inom konaní a

neuplatnil si svoj nárok v tomto konaní? Odpoveď je jednoduchá. Ak by totiž súd zamietol žalobu v tomto konaní z dôvodu, že žalovaný takmer o pol roka neskôr podal žalobu voči žalobkyni na plnenie, žalovaný by podľa žalobkyne jednoducho zobral žalobu na plnenie späť a domáhal by sa od žalobkyne úhrady dlžnej sumy v nezákonnej výške, v akej si ju uplatňoval od zamestnávateľovi žalobkyne, na základe predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy. 9. Takýmto postupom súdu by bezpochyby došlo k odňatiu práva žalobkyne konať pred súdom. 10. Navyše, len dodáva, že v žiadnom prípade neuznáva nárok žalovaného uplatňovaný v konaní „o plnenie“, považuje ho za fiktívny, pričom o hospodárnosti konania je len ťažko možno uvažovať, nakoľko v čase, keď mala pred rozhodnutím v tejto veci, žalovaný len podal návrh na vydanie platobného rozkazu v konaní o plnenie. 11. Nesúhlasí ani ďalšími tvrdeniami žalovaného týkajúcich sa údajnej absencie nedostatku naliehavého právneho záujmu. Pýta sa, ako inak, ako touto žalobou, má žalobkyňa dosiahnuť, aby jej zamestnávateľ nevykonával zrážky z neplatnej dohody, ak nie súdnym konaním? Súčasný objektívny stav jej právnej neistoty teda naďalej pretrváva, pričom tento stav nemožno odstrániť inými prostriedkami, než rozhodnutím súdu. 12. Takýto právny názor zaujal aj Krajský súd v Nitre rozhodnutím zo 11.2.2015 v konaní vedenom pod sp. zn. 25Copr/5/2015, Krajský súd v Prešove svojou ustálenou judikatúrou (napr. rozhodnutia 20Co/263/2015 zo 3.8.2015, 15Co/28/2013, 15Co/29/2013 obe zo 7.6.2013, 5Co/121/2011 z 22.11.2011) 14. Aj podľa Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 1Co/517/2013(z ktorého odôvodnenia citoval). 15. Dovolila si pritom poznamenať, že tieto rozsudky boli (zväčša) vydané po rozsudku Krajského súdu Banská Bystrica, na ktorý žalovaný toľko poukazuje. 16. Z vyššie uvedeného je teda podľa nej zrejmé, že má naliehavý právny záujem na určení neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, lebo bez tohto určenia bude mať žalovaný právo žiadať od jej zamestnávateľa výkon zrážok zo mzdy v akejkoľvek výške, na základe neplatného právneho titulu. 17. Navyše, naliehavý právny záujem na určení neplatnosti tejto dohody má žalobkyňa o to viac, že žalovaný, resp. jeho právny predchodca, sa už raz od zamestnávateľa žalobkyne domáhal vykonávania zrážok zo mzdy, a to v nezákonnej výške, pričom musí mať vedomosť o tom, že z dôvodu absencie zákonných náležitostí úverovej zmluvy, sa považuje úver za bezúročný a bez poplatkov. Dôkaz: Žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy (v súdnom spise). 18. Citoval znenie § 9 ods.2 písm. j), k), § 11 ods. 1 písm. a) zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu podpisu úverovej zmluvy (ďalej ako „zákon o spotrebiteľských úveroch“). 20. Nakoľko zmluva o úvere neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch (t. j. neobsahuje celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť) a náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch (t. j. neobsahuje rozpis plátok), je predmetný úver podľa žalobkyne, ktorý bol poskytnutý na základe úverovej zmluvy, bezúročný a bez poplatkov. Dôkaz: Zmluva o úvere (v súdnom spise) B) Nedostatok obsahových náležitostí dohody o zrážkach zo mzdy 21. Ako pritom podľa nej správne rozhodol súd, dohoda o zrážkach zo mzdy v žiadnom prípade nespĺňa náležitosti uvedené v § 551 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej ako „Občiansky zákonník“), z ktorého citoval. 22. Dohoda o zrážkach zo mzdy teda predstavuje zabezpečovací prostriedok peňažnej pohľadávky, ktorú uzatvára veriteľ s dlžníkom. Pre takúto dohodu pritom platia všeobecné ustanovenia o právnych úkonoch, pre ktoré platí, že: „Právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.“ (§37 Občianskeho zákonníka). § 39 Občianskeho zákonníka ďalej ustanovuje, že: „Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.“ 23. Vychádzajúc z § 551 Občianskeho zákonníka platí, že aby dohoda o zrážkach zo mzdy bola určitá, musí obsahovať najmä nasledovné: a) označenie pohľadávky uspokojenie ktorej sa dohodou má vykonať, b) výšku dohodnutých zrážok zo mzdy. Ad a) K označeniu pohľadávky 24. Už prvý predpoklad pre platnosť dojedanej dohody o zrážkach zo mzdy, a to označenie pohľadávky, predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy, podľa žalobkyne nespĺňa, resp., v nej úplne absentuje. 25. Uzatvorená dohoda o zrážkach zo mzdy dokonca v žiadnom prípade neobsahuje ani výšku zabezpečenej pohľadávky. 26. V čase uzatvárania dohody o zrážkach zo mzdy pritom musí byť zabezpečovaná pohľadávka vždy presne a úplne konkretizovaná, inak by dlžník nemohol platne prejsť svoju vôľu uspokojiť pohľadávku veriteľa prostredníctvom tohto zabezpečovacieho prostriedku. 27. Podľa § 2 ods.2 Občianskeho zákonníka totiž platí, že v občiansko-právnych vzťahoch, vrátane zmluvných vzťahov, majú účastníci rovnaké postavenie. Veriteľ vo vzťahu k spotrebiteľovi nie je vo vzťahu nadriadenosti a neprislúcha mu v zmysle zákona právo jednostranne určovať, aké pohľadávky a v akej výške, ktoré v budúcnosti vzniknú, sa budú realizovať formou zrážok zo mzdy v prospech veriteľa. Pri uzatváraní dohody dlžník - spotrebiteľ teda musí vedieť pohľadávku akého druhu a v akej výške zabezpečuje dohoda o zrážkach zo mzdy. Ad b) K výške dohodnutých splátok 28. Aj druhý predpoklad pre platnosť dojedanej dohody o zrážkach zo mzdy podľa nej splnený nie je, nakoľko vôbec neobsahuje výšku splátok, s čím judikatúra spája jej neplatnosť. 30. Citovala z rozhodnutia Krajského

súdu Žilina, sp. zn. 5Co/815/2014. 30. Ďalej citovala z odôvodnenia rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach ICo/517/2013 a 31. Krajského súdu v Nitre, zn. 25Copr/5/2015, C) Neprípustnosť dohody o zrážkach zo mzdy 32. Podľa jej názoru je vykonávanie zrážok zo mzdy nezákonné nielen z vyššie uvedených dôvodov. 33. V zmysle § 5a ods.1 písm. a) zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov (ďalej ako „zákon o ochrane spotrebiteľa“), jeho znenie citovala. 34. Aj keď citované ustanovenie bolo do právneho poriadku dané až po uzatvorení predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy, napriek tomu sa na predmetnú dohodu o zrážkach zo mzdy, posudzovanú v tomto konaní, ustanovenie § 5a ods.1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch, vzťahuje. 35. K takémuto názoru dospel aj Najvyšší súd SR, ktorý zaujal k tejto problematike zásadné stanovisko (3 M Cdo 14/2014 z 21.4.2015). Podľa Najvyššieho súdu SR, § 52 ods.2 tretej vety Občianskeho zákonníka sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou. Toto ustanovenie, ako aj § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. nadobudlo účinnosť 1.5.2014 a právne predpisy, ktorých sú súčasťou, nemajú prechodné ustanovenia. To znamená, že od ich účinnosti sa vzťahujú aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom. Platí preto aj v prípade § 5a ods.1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z. z., že od jeho účinnosti (1.5.2014), sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom. 36. Takýto právny názor akceptoval aj Krajský súd v Nitre, v konaní vedenom pod sp. zn.: 25Copr/5/2015. 37. Ona ako spotrebiteľka pritom nemala možnosť ovplyvniť obsah formulárových dojednaní a zároveň nemala možnosť odmietnuť podpísať takúto dohodu o zrážkach zo mzdy, nakoľko v prípade odmietnutia podpisu dohody o zrážkach zo mzdy, by jej žalovaný neposkytol požadovaný úver. Dohoda o zrážkach zo mzdy bola totiž súčasťou samotnej úverovej zmluvy! Dôkaz: Výsluch žalobkyne (zápisnica v súdnom spise) Úverová zmluva (v súdnom spise) 38. Ona navyše ako spotrebiteľka nebola poučená o dôsledkoch uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy zo strany žalovaného. Dôkaz: Výsluch žalobkyne (zápisnica v súdnom spise) 39. Na základe vyššie uvedeného je ex lege takáto dohoda o zrážkach zo mzdy, ako zabezpečovací inštitút, neprípustná. D) Arbitrárnosť rozhodnutia 40. Taktiež sa nestotožňuje s názorom žalovaného, že rozsudok je arbitrárny, nakoľko sa podľa žalovaného súd prvého stupňa údajne nevysporiadal so všetkými námietkami žalovaného a zamietol návrh žalovaného na vykonanie dôkazu „ Vyžiadanie si základných informácií o poskytnutí úveru.“ 41. Podľa jej názoru však súd prvého stupňa jasne zodpovedal a reagoval na všetky relevantné otázky a jej námietky ako aj žalovaného, a to aj nad rámec jeho povinnosti, a to v súlade s rozhodnutím Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 8SŽO/122/2010. 42. Je taktiež toho názoru, že rozhodnutie súdu zamietnuť návrh na vykonanie dôkazu, a to: „ Vyžiadanie si základných informácií o poskytnutí úveru“, bolo správne. Okrem toho, že by takýto dôkaz do konania nič nepriniesol, ak tak len nehospodárnosť, nakoľko by súd zas len obdržal ďalší formulár, ktorého obsah žalobkyňa nemohla ovplyvniť, žalobkyňa je toho názoru, že všetkými informáciami o úvere disponuje žalovaný ako právny nástupca Poštovej banky, a.s., a tie a mohol žalovaný kedykoľvek v konaní súdu predložiť. 43. Napokon, žalovaný je toho názoru, že súd prvého stupňa mal prerušiť konanie z dôvodu podanej prejudiciálnej otázky pred Súdnym dvorom EÚ (C - 42/15). Žalovaný však už neuvádza, že predmetné konanie sa týka „výkladu podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere“, a teda toto konanie pred Súdnym dvorom EÚ nemôže mať na rozhodnutie v tomto spore akýkoľvek vplyv. Podľa nej sa predsa súd musí riadiť zásadou hospodárnosti a nemôže prerušovať konanie vždy, ak o to požiada účastník sporu, a to najmä nie vtedy, ak o to požiada z dôvodu prejudiciálneho konania v úplne nesúvisiacej veci (aj keď sa týka „spotrebiteľského práva“). E) Spojenie vecí 44. Záverom sa vyjadrila aj k námietke žalovaného ku skutočnosti, že súd prvého stupňa nespojil žalovaným navrhované veci do jedného konania, a že svoje rozhodnutie podľa žalovaného nedostatočne odôvodnil. 45. Dovolila si podotknúť, že je vecou súdu prvého stupňa, čo posúdi ako hospodárne a nehospodárne, a ako súd vedie konanie. 46. Podľa § 169 ods.2 O.s.p. pritom platí: „Písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sa celkom vyhovuje návrhu, ktorému nikto neodporoval, alebo uznesenia, ktoré sa týka vedenia konania, nemusí obsahovať odôvodnenie. III. 47. Je v konaní zastúpená advokátom, a preto žiada, aby jej bola priznaná náhrada nákladov právneho zastúpenia za odvolacie konanie, podľa vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, ktoré špecifikovala a spolu si uplatnila vo výške 74,58 eur. IV. 48. Vzhľadom na vyššie uvedené je zrejmé, že odvolanie žalovaného je nedôvodné, a preto navrhla odvolaciemu súdu, aby odvolanie žalovaného zamietol a priznal jej, na účet jej právneho zástupcu, trovy odvolacieho konania vo výške 74,58,- eur.

5. Podľa § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

6. Podľa § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom

prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

7. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods.1 CSP - Na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem.) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods.1,2 CSP a rozsudok ako vecne správny vo všetkých jeho výrokoch potvrdil podľa § 387 ods.1,2 CSP, lebo odvolací súd sa s jeho odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, na čom nič nemení ani podané odvolanie.

8. Žalovaným uplatnený odvolací dôvod spočívajúci v tvrdení, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p. a to z dôvodu, že f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, h) súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali a odvolací dôvod podľa § 205 ods.2 písm. b) O. s. p. konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. zodpovedajú odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces), ktorý spočíva v tom, že vady konania postihujú chybný postup súdu prvej inštancie pri dokazovaní, nesprávne posudzovanie procesných otázok v priebehu konania (ktoré neboli predmetom samostatného rozhodovania), chybné poučovanie účastníkov a ďalšie nedostatky v jeho činnosti, ku ktorým došlo v priebehu konania alebo v súvislosti s rozhodovaním, pričom spôsobilým odvolacím dôvodom nie sú samy o sebe (bez ďalšieho), ale len vtedy, ak sú dôsledkom takého porušovania predpisov procesného práva, ktoré mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Vada konania, ktorá môže mať vplyv na správnosť rozhodnutia, v konkrétnom prípade nemusí mať za následok vecne nesprávne rozhodnutie a odvolací súd tu posudzuje otázku, či by obsah výroku rozhodnutia bol iný, keby k vade konania nedošlo. Typickou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci je také porušenie práv účastníka konania, v dôsledku ktorého mu bola odňatá možnosť konať pred súdom [napr. nedostatok vyznenia účastníka o pojednávaní súdu (vrátane oneskoreného predvolania či vyznenia), v dôsledku ktorého bol účastník vylúčený z prednesu, z práva vyjadriť sa k dokazovaniu a p., neposkytnutie odvolateľovi poučenia o povinnosti tvrdenia (§ 157 ods.2 CSP) ale aj (v čase rozhodovania súdu § 100 ods.1 O. s. p. (teraz § 171 ods.1 CSP) alebo poučenia o dôkaznej povinnosti (§ 132 ods.1 CSP), aj keď to bolo podľa stavu konania potrebné, rozhodnutie o veci bez nariadenia pojednávania (§ 177 ods.2 CSP), i keď pre to neboli splnené podmienky]. Vadnosť konania môže účastník preukazovať nielen na základe skutkového a dôkazného stavu, ktorý tu bol v konaní pred súdom, ale tiež s prihliadnutím na skutočnosti a dôkazy, ktoré neboli pred súdom uplatnené [§ 366, § 373 ods.4 CSP]. Vadou konania (dôkazného) je i okolnosť, že pri vykonávaní dokazovania nebolo postupované v súlade s príslušnými ust. CSP (predtým O. s. p.), napr. osoba, ktorá mala byť vylúčená ako svedok, bola vylúčená ako účastník konania, svedok nebol o svojich povinnostiach riadne poučený, listinný dôkaz bol vykonaný v rozpore s § 204 CSP a p..

9. Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. b) CSP spočíva aj v tom, že procesným postupom alebo aj rozhodnutím súdu došlo k odňatiu možnosti konať pred súdom, v dôsledku ktorého účastník nemôže uplatniť konkrétne procesné práva priznané mu CSP ale aj kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo na vypořádanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami, právo na riadne odôvodnenie, právo na preskúmanie rozhodnutia.

10. Podľa čl. 46 ods.1 úst. zák. 460/1992 Zb. (ďalej len Ústava SR) každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

11. Podľa čl. 47 ods.3 Ústavy SR všetci účastníci sú si v konaní podľa odseku 2 rovní.

12. Podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu. Rozsudok musí byť vyhlásený verejne, ale tlač a verejnosť môžu byť vylúčené buď po dobu celého, alebo časti procesu v záujme mravnosti, verejného poriadku alebo národnej bezpečnosti v demokratickej spoločnosti, alebo keď to vyžadujú záujmy maloletých alebo ochrana súkromného života účastníkov alebo, v rozsahu považovanom súdom za úplne nevyhnutný, pokiaľ by, vzhľadom na osobitné okolnosti, verejnosť konania mohla byť na ujmu záujmom spoločnosti.

13. Podľa čl. 6 ods. 1, 2 CSP strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možnosti uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem prípadu, ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene

nerovnovážne postavenie strán sporu. Súd zohľadňuje špecifické potreby strán sporu vyplývajúce z ich zdravotného stavu a sociálneho postavenia.

14. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že právo na spravodlivý proces je bezprostredne spojené s ústavným právom zakotveným v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 47 ods. 3 Ústavy SR a tak ako citované ústavné práva ako aj právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd neznačí právo na úspech v konaní pred všeobecným súdom (viď Uznesenie ÚS SR sp. zn. II.ÚS 4/1994 z 19.1.1994, I. ÚS 50/04). Tieto ústavné práva sa premietajú aj v čl. 6 ods.1,2 CSP, ktorým sa zakotvuje princíp rovnosti, ktorý garantuje rovnaké postavenie účastníkov v konaní. Pod rovnakým postavením treba rozumieť také procesné práva účastníkov, ktoré zabezpečia spravodlivý súdny proces.

15. Pod spravodlivým súdnym procesom treba rozumieť povinnosť súdu zabezpečiť rovnosť zbraní, t.j. možnosť uplatnenia práv, teda možnosť navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom, zúčastniť sa na procesných úkonoch, možnosť oboznámiť sa s obsahom spisu a pod. ale aj právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia. Nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je preto porušením práva na spravodlivé súdne konanie. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie (obsiahnutého v základnom práve na súdnu ochranu) podľa čl. 46 ods.1 ústavy a v čl. 6 ods.1 Dohovoru (napr. III. ÚS209/04, III. ÚS 95/06, III. ÚS260/06, III. ÚS153/07).

16. Podľa § 220 ods.2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

17. Z cit. ust. vyplýva, že súd prvej inštancie je povinný v odôvodnení uviesť, ktoré skutočnosti (skutkové zistenia) boli dokazovaním, zhodnými tvrdeniami účastníkov alebo iným zák. predpísaným spôsobom - podľa jeho názoru - preukázané a ktoré nie, príp. tiež, ktoré z nich sú pre rozhodnutie veci bezvýznamné. Pri každej jednotlivej, preukázanej i nepreukázanej, skutočnosti (skutkovom zistení) musí stručne a jasne uviesť, ako k tomuto záveru dospel, teda z akých dôkazov - podľa jeho názoru - záver vyplýva, ako tieto dôkazy podľa § 191 - 194 CSP hodnotil, a to najmä vtedy, ak šlo o dôkazy protichodné, a prečo nevyhovel všetkým návrhom účastníkov na vykonanie dôkazov, pričom svoj výklad musí prispôbiť konkrétnym okolnostiam prejednávanej veci, najmä rozsahu dokazovania, zložitosti zisťovania skutkového stavu veci, množstvu návrhov účastníkov na vykonanie dôkazov a p. a uviesť ho tak, aby jeho závery o rozhodujúcich skutočnostiach (skutkových zisteniach) neboli pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov nepreskúmateľné. Jednotlivé preukázané skutočnosti (skutkové zistenia) je potrebné premietnuť do záverov o skutkovom stave veci (do tzv. skutkovej vety), ktorý stručne a výstižne vyjadruje skutkový stav veci (§ 215 CSP) a ktorý je rozhodujúci pre právne posúdenie. Posúdením veci po právnej stránke treba pritom rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá. Prakticky nepreskúmateľný je preto rozsudok, v ktorom nie sú vysvetlené prípadné rozpory medzi konkrétnymi dôkazmi, na základe ktorých sa to ktoré skutkové zistenie robí. Podľa ustálenej súdnej praxe rozhodnutie nie je preskúmateľné predovšetkým v prípade, že z jeho odôvodnenia nevyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej, resp., keď sú právne závery v extrémnom nesúlade s vykonanými skutkovými zisteniami alebo z nich v žiadnej možnej interpretácii odôvodnenia nevyplývajú.

18. Ústavný súd Slovenskej republiky opakovane judikoval, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces (konanie) podľa Čl. 46 ods.1 Ústavy Slovenskej republiky (uverejnenej pod č.460/92 Zb., v znení neskorších ústavných zákonov), Čl.36 ods.1 Listiny základných práv a slobôd (úst. zák. č. 23/91 Zb.) a Čl.6 ods.1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (uverejneného oznámením č.209/92 Zb. a č.102/99 Z. z.) je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Pre účastníka konania, v ktorom bolo vydané nepreskúmateľné rozhodnutie to znamená odňatie jeho možnosti konať pred súdom, lebo mu neumožňuje - ak s rozhodnutím nie je spokojný - efektívne využitie jeho procesného práva na napadnutie rozhodnutia súdu odvolaním (§ 355 CSP), t. j. aby mohol odvolanie odôvodniť z hľadiska § 365 ods.1 CSP, lebo ak rozhodnutie neobsahuje žiadne dôvody, resp. obsahuje

iba nedostatočné dôvody, v takom prípade strana sporu objektívne nemá ani možnosť posúdiť správnosť, resp. nesprávnosť rozhodnutia (postupu súdu) a teda ani sa kvalifikovane rozhodnúť, ktorým odvolacím dôvodom má odvolanie odôvodniť, aby bol v odvolacom konaní úspešný.

19. Preto ak je rozhodnutie súdu nepreskúmateľné, lebo neobsahuje žiadne dôvody alebo obsahuje iba nedostatočné dôvody, prichádza do úvahy len zrušenie rozhodnutia a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nie je potrebné skúmať existenciu aj prípadných ďalších uplatnených odvolacích dôvodov.

20. Napadnutý rozsudok zodpovedá požiadavkám vyplývajúcim z § 220 ods.2 CSP a zásadám súdnej praxe a je preskúmateľné a riadne odôvodnené.

V konaní nedošlo k žiadnej takej vade, ktorá by mala vplyv na správnosť rozhodnutia a možno uzavrieť, že žalovaným uplatnený odvolací dôvod nie je daný.

21. Žalovaným uplatnený odvolací dôvod podľa § 205 ods.2 písm. c) O. s. p. zodpovedá § 365 ods.1 písm. e/ CSP (súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností), spočíva v neúplnosti zistenia skutkového stavu, ktorý je v sporovom konaní odvolacím dôvodom len za predpokladu, že súd prvej inštancie nevykonal účastníkom navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, a navrhnutý dôkaz je spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť (napr. preto, že ho nepovažoval za rozhodujúci pre vec), avšak iba samotná okolnosť, že nevykonal dôkazy účastníkmi navrhnuté, nemôže byť v sporovom konaní spôsobilým odvolacím dôvodom. Z povahy veci vyplýva, že účastník, ktorý v odvolaní uplatní tento odvolací dôvod, musí súčasne označiť dôkaz, ktorý - hoci bol navrhovaný - nebol vykonaný a uviesť právne významné skutočnosti, ktoré, hoci boli tvrdené, súd prvej inštancie nezisťoval, najmä preto, že ich nepovažoval za právne významné a ďalej, že vždy musí ísť len o skutočnosti a dôkazy uplatnené už v konaní pred súdom prvej inštancie. Vyhodnotenie relevancie navrhnutého dôkazu ako aj prípustnosť dôkazu je výsadnou doménou súdu. Súd pochybí, ak zamietne návrh na vykonanie dôkazu, ktorý je spôsobilý priniesť ďalšie relevantné skutkové zistenia.

22. Žalovaný v odvolaní namieta, že súd nevykonal dôkaz uvedený v bode 58 odvolania avšak odvolací súd sa stotožňuje so súdom prvej inštancie, že ide o dôkaz, ktorý žalobkyňa nečítala a zo samotného jeho označenia je zrejmé, že ide o štandardné informácie, pričom žalovaný ani netvrdil, že obsahovali individuálne dojednané podmienky. Tvrdenie žalovaného, že sa ním dajú vyvrátiť tvrdenia žalobkyne o tom, že si nič nepamätá svedčia len o tom, že ide o vopred pripravený formulár, ktorý predchodca žalovaného dal žalobkyni podpísať. Uplatnený odvolací dôvod nie je daný.

23. Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d/ O. s. p. zodpovedá § 365 ods.1 písm. f/ CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) a týka sa chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP (Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.) a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 - § 194 CSP.

24. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že súd vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli počas konania najavo a neopomenul žiadnu skutočnosť, ktorá z vykonaných dôkazov vyplývala, resp. vyšla počas konania najavo, jeho skutkové zistenia nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov, nie je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo bolo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 - § 194 CSP.

25. Žalovaným uplatnený odvolací dôvod podľa § 205 ods.2 písm. f/ O. s. p. zodpovedá § 365 ods.1 písm. h/ CSP (rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci). Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci [§365 ods.1 písm. h)] je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

26. Súd použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach stranách sporu.

27. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia odvolací súd dodáva, že dohoda o zrážkach zo mzdy slúži ako zabezpečovací prostriedok v rámci spotrebiteľskej zmluvy, o čom niet pochýb avšak je nutné zdôrazniť, že na jej základe by mohlo dôjsť k realizácii zrážok zo mzdy bez kvalifikovaného posúdenia, či výška úrokov, sankcií ostatných poplatkov nie je v rozpore s dobrými mravmi, či zmluva, na základe ktorej boli poplatky z úveru dojednané, nie v tejto časti neplatná, resp. či nárok na základe ktorého by zrážka bola realizovaná nevyplýva z nejakej neprijateľnej zmluvnej podmienky. Dohoda o zrážkach zo mzdy nie je založená na objektívnom vyhodnotení výšky dlhu, ale na subjektívnej predstave veriteľa o výške pohľadávky a jej príslušenstva. Výška pohľadávky síce môže mať oporu v zmluve, ale pri zmluve so zmluvnými podmienkami, ktoré neboli predmetom posúdenia súdu môže dôjsť ku zrážkam, ktoré by mohli byť v rozpore so zákonom, pričom žalobkyňa túto skutočnosť, ako priemerný spotrebiteľ v čase uzatvárania zmluvy nevedela vyhodnotiť. Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v euronekonformnom procese zrážok zo mzdy, na základe inkorporovanej dohody zrážok zo mzdy, zabezpečuje a umožňuje plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly, na ktorú skutočnosť musí brať súd ohľad.

28. Predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy predstavuje formulárovú zmluvu, ktorá nebola individuálne dojednaná. Svojím obsahom spôsobuje značnú nerovnováhu v zmluvnom postavení strán v neprospech spotrebiteľa, teda žalobkyne. Pri uzatváraní dohody dlžník spotrebiteľ musí viesť pohľadávku akého druhu zabezpečuje dohoda o zrážkach zo mzdy a v akej výške. Neurčitost' zmluvného dojednania o výške zrážok má za následok neplatnosť dohody. Uvedené ustanovenie predstavuje jednostranné neprímerané zvýhodnenie zmluvnej strany veriteľa, ktorý má byť bezpodmienečne uspokojený aj nad dohodnutú výšku mesačnej zrážky. Nepripustné navyšovanie zrážok zo mzdy nad dohodnutú výšku predstavuje obchádzanie náležitosti dohody o výške mesačných zrážok zo mzdy.

29. K námietkam žalovaného uvedených v odvolaní je potrebné uviesť, že existencia naliehavého právneho záujmu je splnená, nakoľko len vyhovujúci rozsudok súdu môže zastaviť vykonávanie zrážok zamestnávateľom žalobkyne na základe dohody o zrážkach zo mzdy, nakoľko podľa obsahu tejto dohody žalobkyňa nemá oprávnenie túto dohodu vypovedať, od nej odstúpiť, ani ju iným spôsobom jednostranne ukončiť. Jej postavenie je v tomto smere neisté, lebo žalovaný môže realizovať zrážky vo výške, na ktorú reálne nemusí mať nárok.

30. K námietke žalovaného týkajúcej sa spojenia veci odvolací súd uvádza, že v čase rozhodovania súdu t. j. za platnosti zák. č. 99/1963 Zb. O. s. p. v znení zmien a doplnkov, nebolo možné spojiť veci, ktoré rozhodovali rôzni zákonní sudcovia, pretože by došlo porušeniu základných ústavných práv na spravodlivý proces predovšetkým čl. 48 ods.1 prvá veta Ústavy SR (Nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi), preto ak súd nespojil vedené konania postupoval správne.

31. Záverom treba zdôrazniť, že rozhodnutie súdu je v plnom súlade s rozhodovacou praxou súdov, s ktorou sa stotožňuje aj odvolací súd.

32. Podľa § 396 ods.1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

33. Podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

34. Podľa § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

35. Podľa § 262 ods.2 CSP O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

36. Žalobkyňa mala v odvolacom konaní úspech preto jej bola priznaná náhrada účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100%, ktorých výška bude určená postupom podľa § 262 ods.2 CSP.

37. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.